

A Fővárosi Ítéltábla Dr. Christ Norbert Ügyvédi Iroda által képviselt ... I. rendű és ... II. rendű felperesnek, a Dr. ... ügyvéd ... alperes ellen társasági határozat felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2012. szeptember 26. napján kelt 11.G.41.737/2011/12. számú ítélete ellen az I. és II. rendű felperes részéről 13. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja, az alperes ... valamint ... számú taggyűlési határozatait hatályon kívül helyezi;

kötelezi az alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felpereseknek mint együttes jogosultaknak 150.000 (Százötvenezer) forint, továbbá 70.000 (Hetvenezer) forint + áfa első- és másodfokú együttes perköltséget.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperesek az alperesi korlátolt felelősségű társaság tagjai voltak, a II. rendű felperes 2010. augusztus 19-től önálló képviseleti joggal az egyik ügyvezetői tisztséget is betöltötte.

Felperesek mellett az alperes tagjai voltak ..., valamint ..., utóbbi tag 2010. augusztus 4-től önálló képviseleti joggal a társaság ügyvezetője is volt.

Az alperes 2010. november 29-től hatályos társasági szerződésében - a cégnyilvántartás adataival azonosan - a felperesek ...i lakcíme szerepel.

A társasági szerződés szerint a taggyűlés kizárólagos hatáskörébe azok a kérdések tartoznak, amelyeket a törvény oda utal (12.1. pont); a törvény eltérő rendelkezése hiányában a taggyűlés határozatait a szavazati joggal rendelkező jelenlévők egyszerű többségével hozza (12.5. pont). A taggyűlés összehívására nézve a társasági szerződés rendelkezést nem tartalmaz. ... alperesi ügyvezető 2011. július 21-én kelt meghívóval 2011. augusztus 5-én 13.00 órára taggyűlést hívott össze az

alperesi társaság székhelyére a 2011. május 3-án kelt üzletrész átruházási szerződés jóváhagyása, valamint a 2010. évi beszámoló jóváhagyása napirendi pontok megjelölésével. A meghívó azt is tartalmazza, hogy a taggyűlés akkor határozatképes, ha legalább a törzstőke fele képviselve van; amennyiben a taggyűlés nem volna határozatképes, a megismételt taggyűlés azonos napirendi pontokkal 2011. augusztus 9. napján 10 órai kezdettel kerül megtartásra.

A meghívót az alperes ügyvezetője ajánlott küldeményként az I. rendű és a II. rendű felperes részére a társasági szerződésben és a cégnyilvántartásban szereplő ...i lakcímükre címzetten 2011. július 21-én adta postára.

A meghatalmazás alapján ... tagot is képviselő ... tag és dr. ... ügyvéd jegyzőkönyvet vettek fel az alperes székhelyén 2011. augusztus 5-én 13 órai kezdettel tartott taggyűlésről, amelyben egyebek mellett rögzítették, a taggyűlés összehívása szabályszerű volt, tekintettel azonban arra, hogy a törzstőke több mint fele nincsen képviselve, a taggyűlés határozatképtelen, a megismételt taggyűlésre a meghívók szerint változatlan napirendi pontokkal 2011. augusztus 9-én 10 órakor kerül sor. 2011. augusztus 9-én a ... tag meghatalmazottjaként is jelenlévő ... tag dr. ... ügyvéd részvétele mellett megismételt taggyűlést tartott. Az erről készült jegyzőkönyv szerint a megismételt taggyűlés megtartására a társaság székhelyén 2011. augusztus 9-én 10 órai kezdettel került sor; a taggyűlés a személyesen, illetve meghatalmazott útján jelenlévő tagok egyhangú szavazatával meghozott ... számú határozattal elfogadta a társaság 2010. évi beszámolóját, míg a ... számú határozattal tudomásul vette az alperesi társaságnak a ... Kft.-ben lévő üzletrésze átruházásáról a ... Kft.-vel megkötött szerződésben foglaltakat, a szerződést jóváhagyta. A jegyzőkönyvben annak lezárása időpontjaként 10.07 perc került feltüntetésre.

A 2011. augusztus 9-i megismételt taggyűlés jegyzőkönyvét felperesek jogi képviselője 2011. augusztus 25-én kapta meg az alperesi jogi képviselőtől.

A felperesek 2011. szeptember 23-án előterjesztett, a 2006. évi IV. törvény (Gt.) 45. §-ára és 46. § (2) bekezdésére alapított keresetükben a 2011. augusztus 9-i alperesi megismételt taggyűlés határozatainak hatályon kívül helyezését kérték. A kereseti előadás szerint a keresettel támadott taggyűlési határozatok jogszabálysértőek, mert a taggyűlés összehívására a Gt. 144. § (2) bekezdésébe, 7. § (2) bekezdésébe, valamint a Gt. 9. § (2) bekezdése szerint eltérő rendelkezés hiányában a társasági jogi jogviszonyokban is irányadó Ptk. 4. § (1) és (4) bekezdésébe, továbbá 5. § (1) és (2) bekezdésébe ütközően került sor; a II. rendű felperes egyáltalán nem kapott meghívót, az I. rendű felperes pedig azt csak a taggyűlés eredeti időpontját követően kapta meg, így nem tudott részt venni az eredeti időpontra összehívott taggyűlésen. A meghívó rendeltetése, hogy olyan időpontban tájékoztassa a tagot a taggyűlés összehívásáról, napirendjéről, hogy a tag részvétele és megfelelő felkészülése biztosított legyen, a meghívó hatályosulásához továbbá az is szükséges, hogy a címzetthez megérkezzen. Ezért jogszabálysértő, hogy a meghívó a felperesek ...i lakcímeire olyan kézbesítési mód alkalmazásával került megküldésre, ami nem biztosította annak a taggyűlés előtt megfelelő időpontban történő kézbesítését. Ez az alperesi magatartás egyúttal a jóhiszeműség és tisztesség, valamint a rendeltetésszerű joggyakorlás követelményével is ellentétes. A Gt. 7. § (5) bekezdése szerinti kézbesítési vélelem a külföldre címzett postai küldemények esetén nem alkalmazható, az alperes pedig nem bizonyította, hogy felperesek megkapták a taggyűlési meghívót, illetve kézbesítése megfelelő időpontban megtörtént volna.

Jogszabálysértő volt a taggyűlés összehívása azért is, mert a meghívót nem az átvételére meghatalmazott felperesi jogi képviselőnek küldték meg annak ellenére, hogy ezt a taggyűlés összehívását megelőzően felperesek jogi képviselője a meghatalmazás megküldésével levélben kifejezetten kérte az alperesi jogi képviselőtől, aki nem tett olyan nyilatkozatot, hogy meghatalmazása ne terjedne ki a

felperesi közlés tudomásul vételére és a meghatalmazások átvételére. A Gt. eltérő rendelkezése hiányában a társasági jogi jogviszonyokban is irányadó Ptk. rendelkezésére tekintettel nincs jogszabályi akadálya annak, hogy a tag tagsági jogait meghatalmazott útján gyakorolhassa, így annak sem, hogy a taggyűlési meghívó átvételére harmadik személynek adjon meghatalmazást. Annak, hogy az alperesi jogi képviselő a meghatalmazásról történt tájékoztatása időpontjában szabadságon volt, nincs jelentősége, ez a körülmény az alperesi jogi képviselő esetleges mulasztásának kimentésére nem alkalmas, mert köteles lett volna megfelelő helyettesítésről gondoskodni.

A kereset szerint jogszabálysértőek a támadott taggyűlési határozatok azért is, mert a meghívó szerinti 2011. augusztus 5-i időpontban a törzstőke felét képviselő tagok személyesen, illetve meghatalmazott útján jelen voltak és miután a határozatképességre nézve a társasági szerződés nem tartalmaz a Gt. 142. § (2) bekezdésénél szigorúbb előírást, már e taggyűlés is határozatképes volt, határozatképesség hiányában pedig megismételt taggyűlés tartására nem volt jogszabályi lehetőség.

A taggyűlés határozatai azért is jogszabálysértőek, mert a megismételt taggyűlésen megjelent tag nem biztosította felperesek meghatalmazott jogi képviselőjének az épületbe való bejutás lehetőségét, aki a tolmács kíséretében a megismételt taggyűlés kezdési időpontjában, 10.00 órakor megjelent a székhelyként használt lakást magában foglaló épület bejáratánál, azonban sem a lakás kaputelefonján, sem a vezetékes telefonon nem tudta elérni az ott tartózkodó tagot, aki semmit nem tett annak érdekében, hogy biztosítsa bejutását az épületbe. Az alperes, illetve a megismételt taggyűlésen határozatokat hozó tag magatartása ellentétes a jóhiszeműség és tisztesség követelményével, mert az alperesi jogi képviselő 2011. augusztus 23-i levelében foglaltakból megállapíthatóan az alperes jelenlévő tagjának tudomása volt arról, hogy felperesek jogi képviselője a megismételt taggyűlés időpontjában az épület előtt tartózkodik. Az alperes ezzel ellentétes perbeli nyilatkozatai nyilvánvalóan megalapozatlanok.

Az üzletrész átruházási szerződés jóváhagyása tárgyában meghozott taggyűlési határozat mindezek mellett azért is jogszabálysértő, mert e döntés meghozatala sem a Gt. 142. § (2) bekezdése, sem a társasági szerződés rendelkezései szerint nem tartozott a taggyűlés kizárólagos hatáskörébe, így e határozat meghozatalával a taggyűlés a Gt. 22. § (6) bekezdésébe ütközően elvonta az ügyvezető hatáskörét. A megismételt taggyűlésen jelenlévő két tag Gt. 20. § (5) bekezdésében meghatározott kizáró okra tekintettel akkor sem szavazhatott volna ebben a kérdésben, ha az a taggyűlés hatáskörébe tartozik, mert annak az ... Kft.-nek is tagjai, akivel az alperesi társaság az üzletrész átruházási szerződést kötötte, a határozat célja pedig nyilvánvalóan az volt, hogy mentesítse az üzletrész átruházás miatti felelősség alól az érintett tagokat. A felperesek e körben utaltak arra is, hogy az üzletrész átruházási szerződés semmisségének megállapítása iránt per van folyamatban.

A 2010. évi beszámoló elfogadásáról hozott határozat felperesek véleménye szerint azért is jogszabálysértő, mert e tárgyban korábban már született taggyűlési határozat, ami kizárja újabb határozat meghozatalát. Korlátolt felelősségű társaság esetén nincs jogszabályi lehetőség arra, hogy egy korábbi határozat hiányosságait

a társaság utóbb egy azonos tárgyú másik határozattal orvosolja, ilyen lehetőséget a Gt. 20. § (3) bekezdése csak részvénytársaságnak biztosít. Ezzel összefüggésben felperesek utaltak arra is, hogy a 2010. évi beszámoló tárgyában született korábbi határozat felülvizsgálata iránt per indult, majd a per tartama alatt csatolták a korábbi taggyűlési határozat hatályon kívül helyezése tárgyában született ítéletet. A felperesek továbbá állították, keresetük nem késett el, azt a taggyűlési határozatok tudomásukra jutásától számított 30 napon belül határidőben terjesztették elő.

Alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Elsődlegesen arra hivatkozott, hogy a kereset elkésett. Érdemben is vitatta a kereset megalapozottságát. Állította, a taggyűlés összehívása szabályszerű volt, a cégjegyzékbe bejegyzett kézbesítési megbízott hiányában alperes ügyvezetője a taggyűlési meghívót a Gt. rendelkezéseinek megfelelően küldte meg az alperesek társasági szerződésben és a közhiteles nyilvántartásban szereplő lakcímére. A meghívók ajánlott küldeménykénti postára adását a csatolt feladóvevények bizonyítják. Azt pedig, hogy a meghívó kézbesítése megtörtént, a felperesek nyilatkozatai is alátámasztják, amelyekből megállapítható, hogy tudtak a taggyűlés összehívásáról, annak időpontját, napirendjét is ismerték.

Az eredeti időpontban a taggyűlés határozatképtelen volt, figyelemmel arra, hogy a társasági szerződés a jelenlévők egyszerű többségét írja elő a határozathozatalhoz. Az eredeti taggyűlés esetleges határozatképessége esetén sem róható azonban alperes terhére a megismételt taggyűlés megtartása, mert az alperes arra számított, a megismételt taggyűlésen felperesek is részt vesznek, így valamennyi tag részvételével hozható döntés, arra is figyelemmel, hogy olyan üzletrész átruházási szerződés jóváhagyásáról kellett döntenie, amelyben közvetve ... tag is érintett volt. Az alperes véleménye szerint felperesek megalapozatlanul hivatkoznak arra, hogy a megismételt taggyűlés időpontjában képviselőjük nem tudott bejutni az épületbe, illetve hogy az alperes jelenlévő tagja őt nem engedte be. Felperesek képviselője a megismételt taggyűlés meghívó szerinti kezdési időpontjánál később érkezett meg az épülethez, olyan időpontban, amikor a jegyzőkönyvben foglaltakból megállapíthatóan a taggyűlés már befejeződött. Az alperes jelenlévő tagja nem észlelte a felperesi képviselő bejutási szándékát. Amennyiben felperesek képviselőjének szándékában állt volna, úgy be tudott volna jutni az épületbe, hiszen az ottlakók ki- bejártak a kapun.

Alperes hivatkozott arra is, felperesek ismerték a taggyűlésen megjelent tag mobil telefonszámát, így nem lett volna akadálya annak, hogy felhívják őt és kérjék, biztosítsa a bejutásukat az épületbe.

Mindezekre tekintettel tévesen és megalapozatlanul hivatkoznak felperesek a jóhiszeműség és tisztesség követelményének, valamint a taggyűlés összehívására és megtartására vonatkozó jogszabályi rendelkezéseknek a megsértésére.

Az elsőfokú bíróság széleskörű tanúbizonyítás lefolytatását követően a 2012. szeptember 26-án meghozott 11.G.41.737/2011/12. számú ítéletével a felperesek keresetét elutasította, felpereseket az alperes részére 127.000 forint perköltség megfizetésére kötelezte.

Az ítélet indokolása szerint a rendelkezésre álló adatokból megállapíthatóan a keresettel támadott határozatok 2011. augusztus 25-én jutottak a felperesek tudomására, a keresetet ettől számítva a Gt. 45. § (3) bekezdése szerinti 30 napos perindítási határidőn belül terjesztették elő, így az nem késett el.

A továbbiakban az elsőfokú bíróság kifejtette, a Gt. 142. § (1) bekezdése alapján arra van lehetőség, hogy meghatalmazott a taggyűlésen lássa el a tag képviseletét, olyan rendelkezést azonban a Gt. nem tartalmaz, amely lehetővé tenné a taggyűlési meghívó meghatalmazott részére történő kézbesítését. Az alperes ügyvezetője ezért a taggyűlés időpontját megelőzően 15 nappal, 2011. július 21-én jogszabálysértés nélkül küldte meg a taggyűlési meghívót postai úton a felperesek tagjegyzék szerinti lakcímére, különös tekintettel arra is, hogy felperesek a cégjegyzékbe bejegyzett kézbesítési megbízottal sem rendelkeztek. Arra figyelemmel továbbá, hogy a Gt. 144. § (2) bekezdésében és 7. § (1) bekezdésében foglaltakból következően a taggyűlés összehívásának szabályszerűsége körében nincs jogi jelentősége annak, hogy a meghívó megérkezik-e a címzetthez, illetve mikor érkezik meg, a perbeli taggyűlés összehívása szabályszerűnek minősül, így tévesen hivatkoztak felperesek az összehívás szabálytalanságára.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a perbeli megismételt taggyűlés megtartását az sem teszi jogszabálysértővé, hogy a taggyűlés a törzstőke, illetve a szavazatok felét képviselő tag jelenlétére tekintettel már a meghívó szerinti eredeti időpontban határozatképes volt, mert az alperes kifejezetten a felperesek érdekét szem előtt tartva döntött a megismételt taggyűlés tartása mellett. A felpereseket továbbá nem érte jogsérelem amiatt, hogy az eredeti taggyűlésen alperes nem hozott határozatokat.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló okirati bizonyítékokat, tanúvallomásokat mérlegelve, értékelve azt állapította meg, hogy a felperesi jogi képviselő 2011. augusztus 9-én 10.00 órakor megjelent az alperes székhelyének helyt adó társasházi lakóépület kapujában, nem volt akadálya annak, hogy bejusson a házba, ennek ellenére nem jelent meg a megismételt taggyűlésen. Felperesek ezért alaptalanul hivatkoznak arra, hogy képviselőjük számára az alperes nem biztosította a taggyűlésen való részvétel lehetőségét. A keresettel támadott határozatok jogszabálysértő volta ezért sem volt megállapítható.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az üzletrész átruházási szerződés jóváhagyása tárgyában született határozatot önmagában nem teszi jogszabálysértővé az a körülmény, hogy e döntés meghozatala nem tartozik a taggyűlés kizárólagos hatáskörébe, nincs ugyanis jogszabályi akadálya annak, hogy a taggyűlés a kizárólagos hatáskörébe nem tartozó kérdésekben is döntsön.

A 2010. évi mérleg elfogadása tárgyában született határozat vonatkozásában továbbá az elsőfokú bíróság kifejtette, e határozatot önmagában nem teszi jogszabálysértővé az, hogy korábban azonos tárgyban már született taggyűlési határozat, különös tekintettel arra, hogy a korábbi határozat felülvizsgálata iránt per indult, ugyanakkor a Gt. és a számviteli törvény rendelkezéseire tekintettel a mérleg elfogadása tárgyában érvényes taggyűlési határozatnak kell lennie.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság a keresettel támadott taggyűlési határozatokat nem találta jogszabálysértőnek, ezért a keresetet elutasította.

Az ítélettel szemben a felperesek terjesztettek elő fellebbezést, az ítélet megváltoztatását, a keresettel támadott taggyűlési határozatok hatályon kívül helyezését kérve. A perben tett korábbi nyilatkozataikat fenntartva a Gt. 9. § (2) bekezdésére utalva hangsúlyozták, a Gt. eltérő, illetve tiltó rendelkezése hiányában nincs jogszabályi akadálya annak, hogy a tagot a taggyűlési meghívók átvételekor is meghatalmazott képviselje. Az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában kifejtett ellentétes jogi álláspont téves, amit az is alátámaszt, hogy a Gt. 11. § (2) bekezdése a létesítő okirat aláírása, 142. § (1) bekezdése pedig a tagsági jogok taggyűlésen történő gyakorlása mint a legfontosabb tagi jogosultságok esetében is kifejezetten lehetőséget biztosít meghatalmazott igénybevételére.

A felperesek továbbá a Gt. 7. §-ában foglaltakra utalva kifejtették, a taggyűlési meghívó mint egyoldalú címzett jognyilatkozat hatályosulásához is szükséges, hogy megérkezzen a címzetthez, mégpedig olyan időben, hogy biztosított legyen a címzett megfelelő felkészülése és taggyűlésen való részvétele. Tévedett ezért az elsőfokú bíróság, amikor a taggyűlés összehívása szabályszerűségének vizsgálatakor a meghívó címzettekhez való megérkezésének nem tulajdonított jogi jelentőséget. Tévesen nem vette figyelembe az elsőfokú bíróság azt sem, hogy a meghívók megküldése során tanúsított alperesi magatartás ellentétes a Ptk. 4. és 5. §-ában foglalt jóhiszeműség és tisztesség, továbbá rendeltetésszerű joggyakorlás követelményeivel, ami önmagában jogellenessé teszi a taggyűlés összehívását. Az elsőfokú ítélet azon megállapítása is téves, hogy a meghívók postára adására a Gt. 144. § (2) bekezdése szerinti 15 napos időköz megtartásával került sor, a meghívók 2011. július 21-i feladása és a taggyűlés augusztus 5-i időpontja között ugyanis nincs meg az előírt 15 napos időköz, a taggyűlés összehívása emiatt is jogszabálysértő.

A felperesek azt is kifogásolták, hogy az elsőfokú bíróság a megismételt taggyűlés megtartását annak ellenére nem találta jogellenesnek, hogy már az eredeti taggyűlés is határozatképes volt, és így nyilvánvalóan nem álltak fenn a megismételt taggyűlés megtartásának jogszabályi feltételei. Felperesek véleménye szerint az elsőfokú bíróság nem hagyhatta volna figyelmen kívül a megismételt taggyűlés jogszabályi feltételeinek hiányát arra hivatkozással, hogy a megismételt taggyűlés megtartásával alperes a felperesek érdekét tartotta szem előtt. Nincs jogszabályi lehetőség arra, hogy a nyilvánvaló jogsértés jelentőségét a bíróság relativizálja a felperesek tényleges érdeksérelmének, illetve jogsérelmének hiányára hivatkozással.

Tévedett az elsőfokú bíróság akkor is, amikor nem vette figyelembe a rendelkezésre álló adatok, bizonyítékok alapján kétséget kizáróan megállapítható azon tény, hogy alperes megismételt taggyűlésen megjelent tagja nem biztosította, nem segítette elő a felperesek képviselőjének bejutását a székhelynek helyt adó épületbe, annak ellenére, hogy tudomása volt arról, a felperesi képviselő a keresettel támadott határozatok meghozatala időpontjában már az épület bejárata előtt tartózkodott. Ez az alperesi magatartás ellentétes a Ptk. 4. § (1) és (4) bekezdésében, valamint 5. §-ában foglaltakkal. Továbbá az elsőfokú bíróság feltételezésre alapítja azon megállapítását, hogy felperesek képviselőjének lehetősége lett volna bejutni az épületbe.

A felperesek továbbá sérelmezték azt is, hogy az elsőfokú bíróság nem tett eleget maradéktalanul a Pp. 221. § (1) bekezdése szerinti indokolási kötelezettségének, valamint a Pp. 3. § (3) bekezdésében foglaltakat megsértve a feleket nem tájékoztatta a rájuk háruló bizonyítási teherről és a mulasztás jogkövetkezményeiről.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az ítélet helybenhagyását kérte. Hangsúlyozta, a perbeli taggyűlés összehívására az alperes jogi képviselőjének közreműködése nélkül került sor, aki már a taggyűlés összehívása előtt szabadságon volt, ezért nem kapta meg a felperesi jogi képviselő meghatalmazás tárgyában küldött levelét, illetve a meghatalmazást, az alperesi e-mail címre történt értesítés pedig nem felel meg az írásbeliség követelményének. Az alperes véleménye szerint alaptalanul hivatkozik felperes a taggyűlés összehívásának szabálytalanságára, továbbá a felperes képviselője nem volt elzárva attól, hogy a megismételt taggyűlésen jelen legyen, nem felel meg a valóságnak, hogy a felperesi képviselőnek ne lett volna lehetősége arra, hogy bejusson a taggyűlés helyszínére.

A fellebbezés az alábbiak szerint megalapozott.

Az elsőfokú bíróság a tényállást részben hiányosan állapította meg, és téves jogi következtetéssel utasította el a keresetet.

A Gt. 45. § (1) bekezdése szerint a gazdasági társaság bármely tagja (részvényese) kérheti a társaság szervei által hozott határozatok bírósági felülvizsgálatát arra hivatkozással, hogy a határozat e törvény vagy más jogszabály rendelkezéseibe, illetve a társasági szerződésbe ütközik. A (3) bekezdés a perindításra a határozatról való tudomásszerzéstől számított 30 napos határidőn belül biztosít lehetőséget azzal, hogy a határozat meghozatalától számított 90 napos jogvesztő határidő elteltével a perindítás lehetőségét akkor is kizárja, ha a perindításra jogosulttal a határozatot nem közölték, illetve arról eddig nem szerzett tudomást. A Gt. 46. § (2) bekezdése úgy rendelkezik, a jogsértő határozatot a bíróság hatályon kívül helyezi.

A társasági határozat felülvizsgálata iránti perben tehát a bíróság azt köteles vizsgálni, hogy a támadott határozat jogszabályba, vagy a társasági szerződés rendelkezéseibe ütközik-e. Amennyiben a keresetindítási határidőn belül a per tárgyává tett okok bármelyike miatt megállapítható, hogy a határozat jogsértő, a bíróság akár egyetlen ok alapján is hatályon kívül helyezheti a határozatot anélkül, hogy vizsgálná a keresetben megjelölt további okok megalapozottságát.

A keresettel támadott alperesi taggyűlési határozatok jogszabálysértő volta körében a felperesek elsődlegesen a taggyűlés összehívásának szabálytalanságára hivatkoztak, egyebek mellett azt állítva, a taggyűlés összehívása azért sem volt szabályszerű, mert annak ellenére, hogy jogi képviselőjük még a taggyűlés összehívását megelőzően levélben és e-mailben megküldte az alperes jogi képviselőjének a felperesektől kapott, a taggyűlési meghívó átvételére is feljogosító meghatalmazását, illetve az I. rendű felperes vonatkozásában e-mailben

közvetlenül megtörtént az alperes tájékoztatása is, a taggyűlési meghívót alperes nem a meghatalmazott részére küldte meg.

A felperesek ezen kereseti előadásaikat okirati bizonyítékokkal is alátámasztották. Az alperes pedig a per első tárgyalására szóló idézésben foglalt felhívás ellenére az elsőfokú eljárásban nem tette vitássá a meghatalmazás közlésére vonatkozó felperesi előadásokat, továbbá azt sem, hogy az alperes képviselőjét ellátó ügyvéd képviselői joga a meghatalmazások átvételére, illetve a meghatalmazásokra vonatkozó közlés tudomásulvételére is kiterjedt.

A rendelkezésre álló okirati bizonyítékokra és a Pp. 163. § (2) bekezdésében foglaltakra figyelemmel ezért a Fővárosi Ítéltábla e körben az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a következőkkel egészíti ki.

A felperesek jogi képviselője 2011. július 5-i keltezéssel postai úton és e-mailben levelet küldött a ... Ügyvédi Iroda, dr. ... ügyvéd részére, amelyben a II. rendű felperestől kapott - a taggyűlési meghívók átvételére is kiterjedő - a levélhez mellékelt meghatalmazásra utalva arra kérte, gondoskodjon arról, hogy ... alperesi ügyvezető a meghatalmazás tárgyát képező közléseit részére küldje meg. 2011. július 18-i keltezéssel a felperesek jogi képviselője postán és e-mailben újabb levelet küldött a ... Ügyvédi Iroda, dr. ... ügyvéd részére, amelyben az I. rendű felperestől származó, a taggyűlési meghívók átvételére is kiterjedő meghatalmazásra hivatkozással ugyancsak azt kérte, hogy az alperes ügyvezetője a meghatalmazás tárgyát képező közléseit a jövőben neki küldje meg. A levél másolatát a jogi képviselő e-mailben az alperes e-mail címére is megküldte. Mindkét levélben annak haladéktalan közlését is kérte, ha a címzett ügyvéd meghatalmazása a levélben foglaltakra nem terjedne ki.

A Gt. 144. § (2) bekezdése szerint a taggyűlésre a tagokat a napirend közlésével kell meghívni. A meghívók elküldése és a taggyűlés napja között - ha a társasági szerződés eltérően nem rendelkezik - legalább 15 napnak kell lennie.

A Gt. 7. § (1) bekezdése azt is kimondja, az e törvényben előírt jognyilatkozatokat és határozatokat írásban - ideértve a legalább fokozott biztonságú elektronikus aláírással ellátott elektronikus okiratot is - vagy más bizonyítható módon kell a címzett tudomására hozni. E rendelkezés alkalmazása körében annak van jelentősége, hogy a jognyilatkozat közlésének ténye megállapítható-e vagy nem, az írásbeliség nem alaki érvényességi kelléke a nyilatkozatnak. Így amennyiben a rendelkezésre álló adatok alapján megállapítható, hogy az elektronikus levélben küldött jognyilatkozat a címzethez megérkezett, azt akkor is közöltnek kell tekinteni, ha azt fokozott biztonságú elektronikus aláírás nélkül küldték el.

A Gt. eltérő rendelkezése hiányában a Gt. 9. § (2) bekezdésének utaló szabálya folytán a taggyűlési meghívóra, mint a Ptk. 199. §-a szerinti egyoldalú nyilatkozatra is irányadó a Ptk. 214. § (1) bekezdésének az a rendelkezése, amely szerint az írásban közölt nyilatkozat hatályosságához az szükséges, hogy az a másik félhez megérkezzék.

A kifejtettek közül következően tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a taggyűlés összehívásának szabályszerűsége körében nem tulajdonított jogi jelentőséget annak, hogy a taggyűlési meghívó megérkezett-e a címzetthez. A meghívó mint egyoldalú, címzett jognyilatkozat hatályosulásához ugyanis a kifejtettek szerint az is szükséges, hogy a címzetthez megérkezzen. Ebből következően a taggyűlés összehívása nem tekinthető szabályszerűnek akkor sem, ha a meghívó a taggyűlés időpontja előtt a társaságnak felróható okból nem érkezik meg a taghoz.

Ugyancsak irányadónak kell tekinteni a társasági jogi jogviszonyokban is a Ptk. 219. § (1) és (2) bekezdésének azon rendelkezéseit, amelyek szerint a csak személyesen megtehető jognyilatkozat kivételével más személy (képviselő) útján is lehet szerződést kötni, vagy más jognyilatkozatot tenni, a képviselő cselekménye által a képviselt válik jogosulttá, illetőleg kötelezetté. Erre tekintettel a Gt. eltérő rendelkezése hiányában nincs jogszabályi akadálya annak, hogy a gazdasági társaság tagja egyéb tagsági jogai mellett a taggyűlési meghívó átvétele során is meghatalmazottat vegyen igénybe.

A jogszabályi rendelkezések téves értelmezésével helyezkedett ezért arra az álláspontra az elsőfokú bíróság, hogy a Gt. rendelkezései nem teszik lehetővé a taggyűlési meghívó meghatalmazottnak történő kézbesítését és ezen álláspontjára tekintettel ugyancsak tévesen mellőzte a meghívó meghatalmazott részére megküldésének elmulasztásával kapcsolatos felperesi előadások vizsgálatát.

A perben rendelkezésre álló adatok alapján nem kétséges, hogy alperes a taggyűlési meghívót annak ellenére nem küldte meg a felperesek meghatalmazottja részére, hogy az alperes képviseletében eljáró ügyvéd - illetve az I. rendű felperes tekintetében e-mailben maga az alperesi társaság is - még a taggyűlés összehívása előtt tájékoztatást kapott a taggyűlési meghívó átvételére meghatalmazott személyéről. E körben a Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint nincs jogi jelentősége annak, hogy a tájékoztatás közlése időpontjában az alperes képviseletében egyébként eljáró ügyvéd szabadságon volt, mert a tevékenységére irányadó jogszabályi rendelkezések szerint megfelelő helyettesítéséről gondoskodnia kellett volna, ennek esetleges elmulasztása a felperesek terhére nem róható.

Az alperes meghatalmazással kapcsolatos tájékoztatásának megtörténte szempontjából továbbá a kifejtettek szerint annak sincs jelentősége, hogy az alperes képviseletében eljáró ügyvéd - illetve az I. rendű felperesi meghatalmazás vonatkozásában az alperesi társaság - részére a tájékoztatás e-mailben került megküldésre, figyelemmel arra, hogy az e-mail az alpereshez általa sem vitatottan megérkezett, így az abban foglalt felperesi jognyilatkozat közlésének ténye aggálytalanul megállapítható. Ha el is fogadnánk az alperes ekörbeni védekezését, hogy jogi képviselője útján nem jutott a tudomására a felperesek által a taggyűlési meghívók átvételére vonatkozó meghatalmazása adása, a Fővárosi Ítéltábla jelentőséget tulajdonított annak, hogy az I. rendű felperes tekintetében az erre vonatkozó tájékoztatást és a meghatalmazást a cégjegyzékbe bejegyzett e-mail címen közvetlenül is közölte az alperessel. Bár ez a közlés nem tekinthető fokozott

biztonságúnak, arra az alperes alappal nem hivatkozhat, hogy az elektronikus levél tartalmát nem ismerte meg, és a feleket - így a társaság ügyvezetőjét is - terhelő együttműködési kötelezettség, valamint a jóhiszemű és tisztességes eljárás követelménye megkövetelte volna, hogy vagy annak eleget téve, illetve annak is eleget téve küldje meg az I. rendű felperes részére szóló taggyűlési meghívót, vagy jelezze a felperesi jogi képviselő felé, hogy a meghatalmazást - bármely okból - nem tudja figyelembe venni és a felperest a társasági szerződés, illetve a törvény rendelkezései szerint hívja össze.

Az alperes azzal, hogy figyelmen kívül hagyta a felperesektől kapott tájékoztatást a taggyűlési meghívó átvételére jogosult meghatalmazott személyéről, illetve a meghívó meghatalmazott részére történő elküldésére vonatkozó kifejezett kérést, megsértette a Ptk. 4. § (1) és (4) bekezdése szerinti együttműködési kötelezettségét, illetve a jóhiszeműség és tisztesség követelményét. A taggyűlés összehívása ezért szabályszerűnek nem tekinthető.

Annak, hogy felperesek tudtak a megismételt taggyűlés időpontjáról, azért nem volt jelentősége, mert a megismételt taggyűlés megtartása az egyéb feltételek fennállta esetén is csak abban az esetben lehet szabályszerű, ha az eredeti taggyűlés összehívása szabályszerű volt. Ennek hiányában a megismételt taggyűlés sem hozhatott érvényes határozatot.

Tekintettel arra, hogy a kifejtettek szerint a taggyűlési határozatok jogszabálysértő volta megállapítható, a Fővárosi Ítéltábla mellőzte a felperes által felhozott további jogszabálysértések vizsgálatát.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta és a keresettel támadott taggyűlési határozatokat a Gt. 46. § (2) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte.

A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a pereszes alperest kötelezte a felperes kereseti és jogorvoslati illetékből, továbbá a 32/2003.(VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) és (5) bekezdése alkalmazásával megállapított ügyvédi munkadíjból álló első- és másodfokú perköltsége megfizetésére.

, 2013. november 12.

Dr. Tibold Ágnes sk.
a tanács elnöke

Dr. Felker László sk.
előadó bíró

Levek Istvánné dr. sk.
bíró